

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistallenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Helenius, M. (2021) Miten sun työkaveri voi? : Havaintoja työhyvinvoinnista etätyöskentelyn jatkuessa. TAMK-blogi, 5.2.2021.

URL: <https://blogs.tuni.fi/tamkblogi/teema2/miten-sun-tyokaveri-voi-havaintoja-tyohyvinvoinnista-etatyoskentelyn-jatkuessa/>

Miten sun työkaveri voi? – Havaintoja työhyvinvoinnista etätyöskentelyn jatkuessa

5.2.2021 — Arja Hautala

Meitä sataprosenttisesti etätyötä tekeviä on tällä hetkellä paljon. Niin korkeakouluuyhteisöissä kuin yrityksissä. Palavereihin klikkaillaan mukaan, asiat hoidetaan tehokkaasti ja ajallaan, jotta voidaan klikata mukaan seuraavaan etäkokoukseen heti edellisen päättymisen jälkeen.

Työ on tehokasta. Turhat läpinät voidaan jättää pois. Dokumentteja voidaan täyttää yhtä aikaa verkossa ja jokainen näkee, miten työt etenevät. Esitykset vilahtelevat ruuduilla ja puheenvuoroillekin on omat viittausmerkit. Chatti toimii loistavana lisävälineenä kommentoinnille, jos ei saa puheenvuoroa tai ei halua keskeyttää puhujaa. Siinähan sitä sitten seurataan puhetta, esitystä ja chattia, samalla yrittäen hahmottaa omaa ajattelua aiheesta ja mahdollisia lisättäviä kommentteja. Samaan aikaan sähköposti kilkuttaa, pikaviestimet laulavat ja joskus myös puhelin soi.

Kyllä – etätyö on kuluttavaa. Se vaatii aivan uudenlaista itsensä johtamista. Kykyä hahmottaa miten etäpalaverit aikataulutetaan siten, että saa päivän aikana mahdollisuuden hengähtää, ajatella ja jopa hieman palautua. Missä välissä ehtii syödä tai käydä vessassa.

Olemme kaikki tässä samassa veneessä. Opettelemme tekemään työtä eri tavalla kuin ennen. Toisille se on helpompaa ja toisille rankempaa. Toiset kaipaavat ihmisiä, toiset yhteistä kahvihetkeä taukotilassa. Jokainen kokee omalla tavallaan.

Miten sun työkaveri voi?

Viime viikkoina olen havainnut aivan uudenlaisen ilmiön. Ruudun toiselta puolelta on alkanut kuulua kommentteja, joita ei ole ennen kuulunut. On unohdettu hyvät käytöstavat. On alettu tuoda esille tunteiden muodostamia ajatuksia ilman sensurointia. Rumalla tavalla. Tälle käytöstavalle on kielessämme kyllä sanakin, mutta sen kirjoittaminen tällaisen blogiin ei ole kovinkaan suotavaa. Synonyymisanasto antaa vastineeksi kiusata, irvailla, nälviä, pilkata, kiusoitella, hänätä, ivata, härkkiä, naljailla, vinoilla tai ärsyttää. Näistä saa ehkä kiinni käytöksen syvimmän olemuksen.

Ei toki kaikki, mutta riittävän moni, että eron vanhaan huomaa. Kokoushuoneissa harvemmin kuuli suoranaista halveksuntaa tai pilkkaa. Pientä kiusoittelua kyllä. Hyvässä kohdassa ja hyvällä tarkoituserällä tehtynä sehän jopa piristää työpäivää.

Kun kohtaa etäkokouksessa tällaisen hetken, nousee mieleen monenlaisia ajatuksia. Varsinkin jos videot ei ole päällä eikä näe kommentoijan ilmettä. Mistä tässä on kyse? Haluaako hän loukata? Haastaako hän riitaa? Mitenkähän hän oikeasti mahtaa voida, koska tällainen ei yleensä ole hänen käytöstään?

Meidän etätyötaisten joukossa on kollegoita, jotka voivat tässä etätyömoodissa henkisesti todella huonosti ja se on täysin ymmärrettävää. Kun emme näe toisiamme, emme pysty havainnoimaan heidän vointiaan. Siis samalla tavalla kuin havainnoisimme kahvihuoneessa kehonkielestä, leuan kireydestä, meikittömyydestä, pukeutumisesta tai väsyneestä katseesta. Etätyössä teemme tulkintamme kuullun perusteella. Kiireessä saatamme vielä unohtaa kuunnella tarkasti, koska keskitymme etäpalaverin tehokkuuteen ja työkalujen toimivuuteen.

Milloin sinä olet viimeksi kysynyt kuinka työkaverisi voi ja aidosti pysähtynyt kuuntelemaan vastausta. Koska olet viimeksi kysynyt itseltäsi, miten voit ja mitä voisit tehdä oman hyvinvointisi eteen?

Pidetään huolta toisistamme. Vain siten voimme olla yhdessä tehokkaampia.

Kirjoittaja: Mari Helenius, lehtori, liiketoiminta, TAMK

Kuva: Pexels